

jako pěstího kováře naší obce
Vinařické, lidé jsou stuční.

Jmenuji se Zdeněk Mottl a
narodil jsem se 19.VII.1924 ve Vinařicích čp.4. okres Jevísov.
Celé své "klubovské" mládí jsem prožil se svými kamarády naší obce
radostně a spokojeně za což vděčím starostlivosti a péči svých
rodičů. Chtěl jsem být jako otec Václav Mottl kovář na čp.4. narozen 19.X.1889, mě vedl
vždy k lásky k práci a odpovědnosti, alych byl platným členem lidské
společnosti a svých sousedů. Moje maminka Anna Mottlová rozená
Painábná ze Selska čp.2. mě naučila milovat a vážit si knihy jakožto
nejlepšího přítele člověka. Mnohokrát mi říkala: "Knihy jsou dveře do
žítva, ta tě naučí znát minulost našich dějin a lidskost Tvoje
synů." V knize je vědění i život. Do obecní školy jsem chodil 5 let do
Vinařic a 3 roky do měšťanské školy v Litvi. Tak žil nejradostnější
úsek mého života. Na ty chvíle pozítě v malebné naší vesničce obložené
kolokolou zahradou ovocných stromů a romantickými náhy "Tělnem"
a "Bacínem", nikdy nezapomenu. Pak mě sarkala příležitost, šel
jsem na 2. roky do Zemské hospodář. školy v Jevísově. To bylo již
v době německé okupace, tehdy byli všichni lidé tedy i mladá, tak
nějak více raději, nebo říkat, že jsme žili radostně. Po absolvování
této školy jsem šel na roční statek, kde jsem měl pokračovat v
práci svého otce. Však osud a díla rozhodla jinak. Byl jsem
předvolán na pracovní úřad (pracák) a musel jsem nastoupit
práci na cementu v Kál. Dvoře. Zde jsem pracoval jen 6 měsíců
a přišla mobilizace (9.V.1945) a s ní osvobození. Po tomto nepřeměnném
mesíčku v našich dějinách jsem šel zpět domů. Později
však šel do práce dočasně. Nejdříve 1. rokem ve Stavebních
závodech a pak šel na cementu, kde jsem pracoval 3 1/2 roků.
R. 1946 jsem nastoupil posazení službu v naší armádě. Pak
jsem byl povolán zpět do zemědělství a nyní již 6 let pracuji
v STS (traktorové stanici) jako traktorista.

Žnělo mladého ideálu životního mě byla - kácha - divadlo a malování (ovšem jen pro sebe). V r. 1954 jsem se oženil s Dušou rozenou Hejdukovou z Mělník ep. 14. Kášel jsem v ní pokračoval pro svůj přelstí život a těší mě, že i ona má pochopení pro kulturu naší obce a podporuje mě v ní. Mám dva syny, Stanislava nar. 8. XI. 1955 a Václava nar. 13. VII. 1957. Tím byl můj život doplněn tou nejradostnější možností v životě, ale i odpovědností - chci aby z nich byli jádru občani a věrní vlastenci.

Ve veřejném životě jsem činný v těchto místech: jsem členem míst. národ. výboru - spánkem Osvětlové zedoby - knihovníkem - režisérem míst. dramatic. odlovu O. B. - člen Havičské jednoty a jiných spolků, jsem také členem národní rady STS bezruku, ale přeci je nepříce, chci být dobrým sousedem a občanem naší hezké obce a věrným věch naší milované vlasti.

Ve Vinářiích dne 4. září 1958.

Stána Mottl.
Kunibav